

[Forsvarsministeren]

man på enkelte områder kan reducere tjenestetiden helt ned til 4 måneder.

Regeringen har samtidig lagt op til en ændring af de gældende aflønningsforhold for værnepligtige. Det er vores opfattelse, at det fremlagte forslag om en sådan lønreform under de omstændigheder, som vi arbejder under, er både rimeligt og hensigtsmæssigt. Som jeg sagde før, foreslår vi den korteste første samlede tjenestetid for en værnepligtig nedsat til 4 måneder. Derfor finder regeringen det naturligt, at lønniveauet sænkes i denne korte periode. Der er mange af de unge – jeg har forstået ca. 40 pct. – som går direkte fra uddannelse til forsvarret, og det nuværende lønniveau på mere end 10.000 kr. om måneden forekommer rigeligt for denne gruppe, i betragtning af hvad der i øvrigt ydes af frie ydelser.

Regeringen er naturligvis klar over, at ikke alle unge er økonomisk frit stillet ved indkaldelsen. Det er derfor nødvendigt, at der tages sociale hensyn til de indkaldte, der har særlige forpligtelser. Det er netop også baggrunden for, at jeg har nedsat en arbejdsgruppe, hvori deltager bl.a. Indenrigsministeriet – også af hensyn til den koordination i forhold til civilforsvaret, som er nødvendig – Socialministeriet og Skatteministeriet. Den skal ud over at belyse de skattemæssige og sociale konsekvenser opstille modeller for en lønreform med henblik på en gennemførelse allerede i 1989.

Som jeg har anført det i redegørelsen, er det regeringens principielle opfattelse, at en række af de opgaver, som i dag løses inden for forsvarrets område, naturligt kan og bør løses i den private sektor. Vi har i den sammenhæng peget på Statens Konfektion samt på visse af de eftersyns-, reparations- og vedligeholdelsesarbejder, som i dag udføres på Orlogsværftet. Vi er indstillet på en hurtig gennemførelse af disse planer, og derved håber vi at kunne finde nye muligheder også for dansk industri.

Regeringen finder det også væsentligt, at der inden for budgetrammen overføres flest mulige ressourcer til de kampafgørende enheder og til de uddannende områder. Bestræbelserne på at fortsætte rationalisering og omstrukturering skal ses i forbindelse med dette.

Spørgsmålet om søværnets støttestruktur og den fremtidige anvendelse af Holmen og af forsvarrets etableringer i øvrigt må også løses i de kommende år, og det er en misforståelse,

som nogle af ordførerne måske har gjort sig skyldige i, når man mener, at disse ting vil vare 10 år. De ti år er et tidsrum, som er sat for den allersidste del af den tilpasning, som her er nødvendig, men må ikke på nogen måde fremtræde som typisk for de opgaver, der her forestår.

Vi har for mange bygninger og anlæg til forsvarrets nuværende størrelse, og regeringen er indstillet på at løse problemerne ved omrokering, herunder udflytning fra København til provinsen.

Regeringen er fuldt ud opmærksom på, at gennemførelsen af sådanne omstruktureringer er en meget vanskelig proces, hvor der spiller mange hensyn ind. Men det er vigtigt for os at understrege, at ingen etableringer vil blive rømmet og afhændet, uden at de berørte lokalsamfund vil blive involveret, og uden at der foreligger planer for bygningernes fremtidige anvendelse. Disse hensyn både til lokalsamfundene og til de berørte familier medfører helt naturligt, at omstillingerne må gennemføres over en tid.

På materielområdet har regeringen alene foreslået beslutninger om projekter, som ikke kan udsættes til efter 1991. De største af projekterne er en modernisering af hærens kampvogne og en videreførelse af anskaffelsen af søværnets STANDARD-FLEX 300 skibe.

Regeringen har alene foreslået dispositioner, som ikke kan siges at udgøre afgørende bindinger for Forsvarskommissionens videre arbejde, som det også er fremgået af debatten før i dag.

Jeg har dernæst et par bemærkninger til nogle af ordførerne ud over det, jeg netop har fremført.

Hr. Hans Hækkerup havde nogle værdiladede betragtninger om, hvordan dette nul så ud, men det vil jeg lade ligge og vælge at glæde mig over de af hr. Hans Hækkerups bemærkninger, som jeg synes er konstruktive.

Jeg glædede mig over, at hr. Hans Hækkerup stadig mener, at indtægter ved rationalisering og indtægter ved salg af aktiver skal tilgå forsvarsformål. Det har ikke alene at gøre med spørgsmålet om, at man ved at sælge et aktiv indvinder et beløb, for det ville naturligvis være en mere kortsigtet betragtning, men også med den omstændighed, at forsvarret har for mange faciliteter at vedligeholde, for mange arealer at betale skat af, for det betyder jo så også, at man